

عنوان مقاله:

جایگاه اجتماعی- عرفانی ققنوس در منظومه ی منطق الطیر عطار

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسین لعل عارفی - دانشجوی دکتری، زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سبزوار، ایران

سعید روزبهانی - استادیار، گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سبزوار، ایران

خلاصه مقاله:

ققنوس در متون مختلف ادبی و عرفانی نقش های برجسته ای دارد. شاهنامه ها، فرهنگ نامه ها و افسانه های اساطیری که در جامعه رایج است، همه از این پرنده به عنوان یک پرنده خیالی یاد می کنند. در منظومه منطق الطیر عطار نماد حضرت حق است. ققنوس نماد پاکی و آفریننده ی تمام مظاهر هستی است. قدرت او در همه ی پدیده های هستی متجلی است و آنچه تجلی می یابد تنها ذره ای از جمال و قدرت او است. آنقدر دور، که هر کس توان رسیدن به جایگاه او را ندارد. فقط عشق و معرفت ابزار و وسیله ی رسیدن و راه یافتن به بارگاه او است. فیلسوفی که به همه چیز آگاه است و از غیب می داند. آن چنان قدرت، شوکت و آگاهی دارد که همه از او تبعیت می کنند. از صدا و آواز و دستورات او، اصول و قوانین استخراج می کنند. دریای عطوفت حق برای پیروان همان بس که قطره ای از رحمت او را بدست آورند و با آن قطره گناهان خود را پاک نمایند. از لطف او به یگانگی و وحدت حق پی می برند و به شجاعت و صداقت می رسند و جان در دست، در راه حق گام می گذارند. در این گفتار جایگاه اجتماعی و عرفانی ققنوس در منظومه منطق الطیر عطار بررسی می شود و این نکته را می جوید که ققنوس از لحاظ اجتماعی و عرفانی نماد چه افرادی در جامعه است

کلمات کلیدی:

ققنوس ، حضرت حق، عطار، منطق الطیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902497>

